

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4716/2019
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., које заступа пуномоћник Марија Шереш Шимон, адвокат у ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Бранко Божовић, адвокат у ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3261/16 од 12.10.2016. године, у седници већа од 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3261/16 од 12.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5507/2014 од 27.04.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев; ставом другим изреке забрањено је туженом да узнемирава тужиоце тако што вишак воде са своје парцеле број .../..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., испушта на парцелу број .../..., уписану у лист непокретности број ... КО ..., која је у сусвојини тужилаца АА и ББ, и на парцелу број .../..., уписану у лист непокретности број ... КО ..., која је у својини тужиоца ВВ; ставом трећим изреке обавезан је тужени да на споју АБ темеља ограде и зида ограде, унутар свога плаца постави холкер од водонепропусног материјала на читавој дужини ограде која дели плацеве тужилаца од плаца туженог, те да постојећи продор ПВЦ Ф-110/АБ темељ ограде затвори, да сабирну цев Ф-110 којом одводи воду са свог плаца затвори и да унутар своје парцеле направи ригол и сабирни шахт за сакупљање воде, а истовремено му је забрањено постављање косог крова на објекту у изградњи на граници парцела у својини тужилаца и на удаљености мањој од 1,5 м од границе суседних парцела и обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 406.250,00 динара; ставом четвртим изреке обавезани су тужиоци да привременом заступнику туженог исплате износ од 38.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3261/16 од 12.10.2016. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена у усвајајућем делу и у делу о трошковима поступка тако што је одбијен део тужбеног захтева да се забрани туженом постављање косог крова на објекту у изградњи на граници парцеле у својини тужилаца и на удаљености мањој од 1,5 м од границе суседних парцела и обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 187.300,00 динара, док је у преосталом усвајајућем делу првостепена пресуда потврђена; ставом другим изреке

обавезани су тужиоци да привременом заступнику туженог исплате на име трошкова жалбеног поступка износ од 12.000,00 динара; ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 08.07.2014. године, а побијана другостепена пресуда донета је 12.10.2016. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара. Предмет спора је заштита од имисија и чинидба у циљу спречавања имисија, па се не ради се о спору о непокретностима у смислу члана 469. ЗПП.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија тужилаца није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Без обзира на то што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. у вези члана 479. става 6. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић